

Stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru na tému: „Návrh nariadenia Európskeho parlamentu a Rady, ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 1007/2009 o obchodovaní s výrobkami z tuleňov“

[COM(2015) 45 final – 2015/0028 (COD)]

(2015/C 332/09)

Spravodajca: Thomas McDONOGH

Európsky parlament (12. februára 2015) a Rada (20. februára 2015) sa rozhodli podľa článku 114 Zmluvy o fungovaní Európskej únie prekonzultovať s Európskym hospodárskym a sociálnym výborom:

„Návrh Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady, ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 1007/2009 o obchodovaní s výrobkami z tuleňov“

[COM(2015) 45 final – 2015/0028 (COD)].

Odborná sekcia pre poľnohospodárstvo, rozvoj vidieka a životné prostredie poverená vypracovaním návrhu stanoviska výboru v danej veci prijala svoje stanovisko 5. mája 2015.

Európsky hospodársky a sociálny výbor na svojom 508. plenárnom zasadnutí 27. a 28. mája 2015 (schôdza z 27. mája 2015) prijal 161 hlasmi za, pričom 9 členov sa hlasovania zdržalo, toto stanovisko:

1. Závbery a odporúčania

1.1 Zmeny a doplnenia európskej legislatívy musia byť prijaté v súlade s odporúčaniami a predpismi so zreteľom na základné nariadenie z 18. júna 2014, keď orgán WTO na urovnávanie sporov (DSB) prijal správy skupiny odborníkov a odvolacieho orgánu.

1.2 Rozličné orgány vrátane EÚ by mali dôsledne vykonávať predpisy a nariadenia o humánnejších metódach zabíjania. Mali by sa vykonať všetky možné kroky s cieľom odstrániť zbytočné utrpenie populácie tuleňov. Napríklad zabíjanie mladých tuleňov palicami na jar v Kanade možno najvýstižnejšie opísať ako barbarstvo a organizácie na ochranu práv zvierat na celom svete proti nemu vytrvalo bojujú. EHSV ostro odsudzuje túto metódu zabíjania.

1.3 Musia sa zaviesť realistické overiteľné kvóty vrátane povolených metód zabíjania pre tradičný lov na účely obživy, ktorý vykonávajú komunity Inuitov. Zároveň treba rešpektovať dobré životné podmienky zvierat.

1.4 Treba primerane monitorovať a kontrolovať kvóty, limity na lov, ďalšie dodržiavanie predpisov atď.

1.5 Minimálne požiadavky na systém sledovateľnosti by mohli byť formulované ako súbor požiadaviek, ktoré musia splniť hospodárske subjekty pri dovoze do EÚ, vrátane troch kľúčových aspektov ⁽¹⁾:

1. identifikačné požiadavky;
2. požiadavky na zaznamenávanie a uchovávanie údajov;
3. schopnosť vypracovať správy o sledovateľnosti (overovanie).

2. Úvod

2.1 Nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1007/2009 zo 16. septembra 2009 o obchodovaní s výrobkami z tuleňov (ďalej len „základné nariadenie“) sa stanovuje všeobecný zákaz uvádzania týchto výrobkov na trh Únie.

⁽¹⁾ Komisiou financovaná štúdia o vykonávacích opatreniach na obchodovanie s výrobkami z tuleňov, ktorú realizovala poradenská spoločnosť COWI v spolupráci so spoločnosťou ECORYS.

2.2 Základné nariadenie obsahuje výnimku zo všeobecného zákazu výrobkov z tuleňov pochádzajúcich z lovu tradične vykonávaných komunitami Inuitov a inými komunitami pôvodného obyvateľstva na účely ich obživy (ďalej len „výnimka pre pôvodné obyvateľstvo“).

2.3 Obsahuje aj výnimky na dovoz výrobkov z tuleňov pochádzajúcich z tuleňov ulovených výhradne na účely udržateľného hospodárenia s morskými zdrojmi na neziskovej báze a na nekomerčné účely („výnimka týkajúca sa hospodárenia s morskými zdrojmi“), ako aj pre dovoz príležitostného charakteru, ktorý pozostáva výlučne z tovaru na osobné použitie cestujúcich alebo ich rodín.

2.4 Vo vykonávacom nariadení, ktorým je nariadenie Komisie (EÚ) č. 737/2010 z 10. augusta 2010, sa ustanovujú podrobné pravidlá vykonávania základného nariadenia.

2.5 Oba akty („režim EÚ týkajúci sa tuleňov“) v rámci Svetovej obchodnej organizácie (WTO) napadla Kanada a Nórsko v spore ES – opatrenia zakazujúce dovoz výrobkov z tuleňov a ich uvádzanie na trh (DS400 a DS401).

2.6 Kým zo správ WTO vyplýva, že zákaz výrobkov z tuleňov možno v zásade odôvodniť etickými obavami o dobré životné podmienky tuleňov, obidve výnimky (výnimka pre pôvodné obyvateľstvo a výnimka týkajúca sa hospodárenia s morskými zdrojmi) boli v správach spochybnené.

2.7 Výnimka týkajúca sa hospodárenia s morskými zdrojmi sa nepovažovala za opodstatnenú, pretože prípadný rozdiel medzi obchodnou povahou komerčného lovu a lovom v rámci hospodárenia s morskými zdrojmi (v malom rozsahu, na neziskovom základe) nebol dostatočný na odôvodnenie tohto rozlišovania.

2.8 Pokiaľ ide o výnimku pre pôvodné obyvateľstvo, hoci v zásade predstavuje legitímny rozdiel, odvolací orgán konštatoval, že niektoré prvky jej znenia a uplatňovania predstavujú „svojoľnú a neoprávnenú diskrimináciu“.

2.9 Dňa 10. júla 2014 Európska únia oznámila orgánu WTO na urovnávanie sporov, že má v úmysle vykonať odporúčania a rozhodnutia tohto orgánu týkajúce sa tohto sporu formou zodpovedajúcej jej záväzkom voči WTO.

2.10 Dňa 5. septembra 2014 sa Európska únia, Kanada a Nórsko dohodli, že primeraná lehota na vykonanie odporúčaní a rozhodnutí orgánu WTO na urovnávanie sporov je 16 mesiacov. Z toho vyplýva, že táto lehota uplynie 18. októbra 2015.

2.11 Cieľom tohto legislatívneho návrhu je vykonať odporúčania a rozhodnutia orgánu WTO na urovnávanie sporov, pokiaľ ide o základné nariadenie. Vytvára tiež právny základ na zosúladenie nariadenia (EÚ) č. 737/2010 s uvedenými rozhodnutiami.

2.12 Obavy súvisiace s výnimkou týkajúcou sa hospodárenia s morskými zdrojmi sa vyriešia vypustením tejto výnimky zo základného nariadenia. Obavy týkajúce sa znenia a uplatňovania výnimky pre pôvodné obyvateľstvo sa riešia úpravou výnimky, najmä prepojením jej používania s dodržiavaním dobrých životných podmienok zvierat a stanovením obmedzenia na uvádzanie výrobkov z tuleňov na trh v prípade, keď rozsah lovu alebo iné okolnosti naznačujú, že lov sa vykonáva hlavne na obchodné účely.

2.13 Okrem toho odborníci Komisie spolu s odborníkmi z Kanady pracujú na vytvorení potrebného systému osvedčovania, ktorý by umožnil kanadským Inuitom využiť výnimku týkajúcu sa Inuitov v rámci režimu EÚ týkajúceho sa tuleňov.

2.14 Štruktúru uvádzania výrobkov Inuitov na trh by mali vytvoriť príslušné jednotlivé vlády.

3. Všeobecné pripomienky

3.1 Lov tuleňov zároveň predstavuje integrálnu súčasť kultúry a identity Inuitov a ostatných komunít pôvodného obyvateľstva a významne prispieva k ich obžive. Úplný zákaz lovu tuleňov, zavedený pred niekoľkými rokmi vzhľadom na tlak verejnej mienky vyvolal u Inuitov hlbokú krízu a mal za následok chudobu a neschopnosť zabezpečiť ich prežitie. V súčasnosti je 90 % Inuitov nezamestnaných a mnoho z nich je úplne odkázaných na sociálne dávky. Z týchto dôvodov sa nedávno znovu povolil lov tuleňov, ktorý vykonávajú Inuiti a iné komunity pôvodného obyvateľstva na účely vlastnej obživy.

3.2 EHSV navrhuje zapojiť Inuitov do procesu prebiehajúceho medzi Európskou komisiou a kanadskou vládou s cieľom nájsť spolu najlepší spôsob, ako zabezpečiť právo Inuitov na živobytie a zároveň chrániť tuleňov pred medzinárodným obchodom a vyhytnutím.

3.3 V prípade lovu vykonávaného komunitami Inuitov a inými komunitami pôvodného obyvateľstva, ako aj pri iných typoch lovu tuleňov nemožno účinne a trvalo uplatňovať skutočne humánny spôsob usmrcovania. Napriek tomu je však vhodné vzhľadom na cieľ nariadenia (ES) č. 1007/2009 podmieniť uvádzanie produktov pochádzajúcich z lovu vykonávaného komunitami Inuitov a inými komunitami pôvodného obyvateľstva na trh Únie tým, že tento lov sa v najväčšej možnej miere bude vykonávať spôsobom, ktorý znižuje bolesť, úzkosť, strach alebo iné formy utrpenia lovených zvierat.

3.4 Nariadením (ES) č. 1007/2009 sa tiež výnimočne umožňuje uvádzanie výrobkov z tuleňov na trh v prípadoch, keď sa lov vykonáva výlučne na účely udržateľného hospodárenia s morskými zdrojmi.

3.5 I keď sa uznáva význam lovu na účely udržateľného hospodárenia s morskými zdrojmi, v praxi však môže byť náročné odlišiť tento lov od rozsiahleho lovu vykonávaného hlavne na obchodné účely. To môže viesť k neodôvodnenej diskriminácii medzi príslušnými výrobkami z tuleňov. Preto by sa táto výnimka už nemala viac udeľovať.

3.6 Uvádzanie výrobkov z tuleňov na trh sa povoľuje len v prípade, že výrobky z tuleňov pochádzajú z lovu tradične vykonávaného komunitami Inuitov a inými komunitami pôvodného obyvateľstva za predpokladu, že sa splnia všetky tieto podmienky:

- a) lov tradične vykonávala komunita;
- b) lov prispieva k obžive komunity a nevykonáva sa najmä z obchodných dôvodov;
- c) lov sa vykonáva spôsobom, ktorý v najväčšej možnej miere znižuje bolesť, úzkosť, strach alebo iné formy utrpenia lovených zvierat, berúc do úvahy tradičný spôsob života a existenčné potreby komunity.

3.7 EHSV súhlasí s podmienkami na uvádzanie výrobkov z tuleňov na trh, ale navrhuje, aby Európska komisia našla správnu rovnováhu medzi ochranou tuleňov a potrebou Inuitov loviť ich, keďže je to kľúčové pre ich obživu. Nepragmatické interpretovanie uvedených podmienok by v praxi mohlo zabrániť Inuitom loviť tulene.

3.8 EHSV sa domnieva, že by bolo vhodné:

- a) zaviesť osobitný štatút pre výrobky z tuleňov, ktoré vyrábajú Inuiti podľa tradičného spôsobu lovu, napríklad „tradične ulovené Inuitmi“. V tomto prípade s cieľom zabrániť ďalším medzinárodným sporom by mohlo byť vhodné jasne definovať tento pojem ako „nepriemyselný lov“;
- b) vytvoriť systém sledovania, označovania a špecifické logo na monitorovanie činnosti Inuitov a chrániť a informovať spotrebiteľov;
- c) zväziť zavedenie dovozných kvót, ak sa zistí porušovanie dohodnutých podmienok.

3.9 Dovoz výrobkov z tuleňov sa takisto povoľuje v prípade, ak má príležitostný charakter a pozostáva výlučne z tovaru na osobné použitie cestujúcich alebo ich rodín. Charakter a množstvo tohto tovaru nesmú naznačovať, že sa dováža z obchodných dôvodov.

3.10 Ďalšie organizovanie sledovateľnosti závisí na uplatňovanom systéme a na zodpovednosti rozličných zapojených orgánov. V kontexte nariadenia o obchodovaní s výrobkami z tuleňov by sa tieto minimálne požiadavky mali interpretovať takto:

Identifikačné požiadavky

Identifikačné požiadavky zahŕňajú v zásade tri prvky:

- lovec (buď lovec z komunity Inuitov alebo pôvodného obyvateľstva, alebo lovec s povolením na účely riadenia zdrojov) – s jedinečným identifikačným číslom,
- zberná stanica (s označením územia/geografickej lokality),
- výrobok (v podstate sleduje transakciu medzi lovcom a zbernou stanicou).

Môže byť potrebné označiť navyše alebo namiesto toho „lov“ v prípade, že nie je priamo spojený s lovcom, neexistuje zberná stanica ani nezahŕňa národnú úroveň, ale len konkrétne regióny.

3.11 Pri prijímaní rozhodnutia, ktoré je konečné a záväzné, WTO musí zosúladiť protichodné ustanovenia z medzinárodných dohôd, ktoré majú takmer 70 rokov. Jedno z týchto ustanovení zakazuje „svojoľnú či neodôvodnenú diskrimináciu“ medzi krajinami. Ďalšie tvrdí, že národy môžu konať tak, ako je „potrebné na ochranu verejných mravov“⁽²⁾.

3.12 „Veľkosť národa a jeho morálny pokrok môžeme posudzovať podľa toho, ako zaobchádza so zvieratami.“⁽³⁾

V Bruseli 27. mája 2015

Predseda
Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru
Henri MALOSSE

⁽²⁾ A. Butterworth and M. Richardson, *Marine. Policy* 38, 457–469; 2013.

⁽³⁾ Citát pripisovaný Mahátma Gándhímu.